

Arfleifð gullaldarliðsins

Í upphafi langar mig til að bjóða alla viðstadda hjartanlega velkomna á þetta málþing um „Áhrif knattspyrnunnar á Akranes“ og vona að allir njóti stundarinnar.

Eftir að síðustu liðsmenn fyrsta Íslandsmeistaraliðs ÍA frá árinu 1951 féllu frá fyrr á þessu ári er ekki úr vegi að velta fyrir sér hvaða áhrif þeir félagar höfðu á mannlíf á Akranesi og raunar mun víðar. Eins og flestir vita varð liðið það fyrsta utan höfuðborgarinnar sem hampaði þessum eftirsóttta titli og margir slíkir titlar fylgdu í kjölfarið. Því voru þeir félagar með réttu nefndir „Gullaldarlið ÍA“.

Árangur Ríkharðs Jónssonar og félaga lyfti Grettistaki í mannlífinu á Skaganum. Ekkert félag hefur að mínu mati gert meira fyrir félagslíf og uppbyggingu íþróttamannvirkja á Akranesi en einmitt ÍA og síðar Knattspyrnufélag ÍA. Nægir þar að nefna byggingu íþróttahússins á Vesturgötu og uppbygginguna á Jaðarsbökkum um áratugaskeið og þá ekki síst æfingasvæðið á Jaðarbökkum sem Knattspyrnufélagið kom upp. Það er ekki ofsögum sagt að tilkoma æfingasvæðisins hafi skapað einn af hornsteinunum í fjármögnun Knattspyrnufélagsins og á ég þar við Norðurálsmótið.

En Gullaldarlið ÍA markaði ekki aðeins djúp spor á Akranesi. Það sannaði fyrir íbúum landsbyggðarinnar að samstaða í smærri samfélögum getur skapað stóra sigra. Æ síðan á ÍA og Akranes stóran sess í hugum mjög margra landsmanna.

Á þessum tímamótum er vel til fallið að bæjarstjórn Akraness og Íþróttabandalag Akraness gangist fyrir málþingi um þau áhrif sem knattspyrnan á Akranesi og þá sérstaklega Gullaldarlið ÍA hefur haft á Akranesi og þau miklu afrek sem Ríkharður Jónsson og kappar hans unnu í gegnum árin fyrir Akranes og bjóð sína. Það sem kom mér til að stinga upp á þessu málþing er að ég er orðinn langþreyttur á því að heyra fólk gaspra um að knattspyrnan fái allt hjá Akranesbæ þegar staðreyndirnar sýna allt annað.

Nú þegar málþingið er orðið að veruleika vona ég að það verði til þess að opna augu fjölmargra bæjarbúa, og þá ekki síst þeim sem skipa bæjarstjórnina á hverjum tíma, fyrir því hvað knattspyrnan hefur gert margfalt meira fyrir bæjarlífið en allt of margir átta sig á. Þar er ef nógu af taka en ég vil bara nefna nokkur atriði:

- Knattspyrnan hefur dregið að fleiri ferðamenn til Akranes allt frá 1951 en nokkurt annað.
- Engin félagasamtök á Akranesi hafa tekið ríkari þátt í uppbyggingu íþróttamannvirkja á Akranesi en knattspyrna.
- Knattspyrnan hefur verið jákvæðari auglýsing fyrir Akranes í gegnum tíðina en nokkurt annað atriði.

Á þessum tímamótum langar mig til að varpa fram nokkrum tillögum um það hvernig við getum minnst þeirra sem voru sporgögnumenn íþróttalífsins á Akranesi:

- Að komið verði upp brjóstmynd af Ríkharði Jónssyni á íþróttasvæðinu á Jaðarbökkum.
- Að komið verði upp myndarlegri mynd af Guðmundi Sveinbjörnssyni í hátíðarsal ÍA með æfiágripi hans en hann var að mínu mati helsti forystumaður íþróttá Akranesi sem formaður ÍA um árabil og sat meðal annars í stjórn KSÍ í 20 ár.
- Að endurnýjuð verði myndasýningin sem komið var upp í Akraneshöllinni í tengslum við „Kynslóðaleikana 2008“. Ég hef þá trú að það sé hvetjandi fyrir unga knattspyrnumenn og konur á Akranesi að hafa fyrir augunum myndir af öllum þeim sætu sigrum sem unnist hafa í gegnum tíðina.

Ég trúi ekki öðru en Knattspyrnusamband Íslands mundi vilja koma að þessum málum ásamt Akranesbæ og íþróttahreyfingunni á Akranesi. Minnumst þeirra sem hófu merki knattspyrnunnar á loft á Akranesi með myndugleika.

Hafið góðar stundir.